

Pedersen-Bjergaard i wsp. w czasie 12-miesięcznej obserwacji retrospektywnej 1076 chorych na cukrzycę typu 1, u których średnie stężenie HbA_{1c} wynosiło 8,6%, stwierdzili średnio 1,3 epizodu ciężkiej hipoglikemii u każdego chorego w ciągu roku [27].

Leckie i wsp. przedstawili wyniki wskaźników hipoglikemii wśród 243 chorych z cukrzycą typu 1, u których średnie stężenie HbA_{1c} wynosiło 9,1%. Stwierdzili średnio 8 epizodów umiarkowanej hipoglikemii u każdego chorego w ciągu roku [28].

W badaniu UK Hypoglycaemia Study Group wśród osób z cukrzycą typu 1 trwającą poniżej 5 lat wskaźnik ciężkich hipoglikemii wynosił 1,1 u jednego chorego w ciągu 12 miesięcy, podczas gdy wskaźnik ten wynosił 3,2 u jednego chorego w ciągu 12 miesięcy wśród osób z cukrzycą typu 1 trwającą ponad 15 lat [6].

Janssen i wsp. podczas 6-tygodniowej obserwacji 91 chorych z cukrzycą typu 1, u których średnie stężenie HbA_{1c} wynosiło 7,2%, nie zaobserwowali ciężkich hipoglikemii, ale łącznie wystąpiło 160 hipoglikemii o umiarkowanym nasileniu [29].

Donnelly i wsp. w ciągu 4-tygodniowej obserwacji prospektywnej 94 chorych na cukrzycę typu 1, u których stężenie HbA_{1c} wynosiło 8,2%, nie stwierdzili ciężkich hipoglikemii, a tylko 42 hipoglikemie umiarkowane [30].

W badaniu z Tayside 7,1 chorych na cukrzycę typu 1 miało epizod hipoglikemii i była konieczna obserwacja na oddziale pomocy doraźnej. Wykazano, że wskaźnik ciężkich hipoglikemii wynosił 0,12 u każdego chorego w ciągu roku. Tylko 1/4 chorych zgłosiła się z powodu hipoglikemii do oddziału pomocy doraźnej [31].

Dane, jakie są przedstawione w piśmiennictwie na temat występowania hipoglikemii u chorych na cukrzycę typu 1, to jakby wierzchołek góry lodowej, jak to określili Potter i wsp. w roku 1982 [32].

Reasumując, chorzy na cukrzycę typu 1 doświadczają przeciętnie jednego, dwóch epizodów umiarkowanej hipoglikemii w ciągu tygodnia oraz jednego, dwóch epizodów ciężkiej hipoglikemii w ciągu roku [33].

| 4.2 |

Występowanie hipoglikemii u chorych na cukrzycę typu 2

Częstość występowania hipoglikemii u osób z cukrzycą typu 2 jest podobna jak u osób z cukrzycą typu 1 i odwrotnie proporcjonalna do stężenia hemoglobiny glikowanej. Wzrasta wraz z długością czasu stosowania

insuliny, czasem trwania cukrzycy, z występowaniem zaburzeń kontrregulacji hormonalnej podczas hipoglikemii spowodowanej głównie zaburzeniami wydzielania glukagonu.

W badaniu UK Hypoglycaemia Study Group wśród chorych na cukrzycę typu 2 leczonych insuliną ciężkie hipoglikemie występowały rzadziej niż u chorych na cukrzycę typu 1, u których czas trwania choroby nie przekraczał 5 lat. U osób z cukrzycą typu 2 wskaźnik ten wynosił 0,2 epizodu na rok u każdego chorego, podczas gdy ten sam wskaźnik u osób z cukrzycą typu 1 wynosił 1,1 epizodu na rok u jednego chorego [6].

Częstość występowania hipoglikemii u osób z cukrzycą typu 2 jest bardzo trudna do określenia, ze względu na różnorodność patogenezę, obrazu klinicznego i rodzaju leczenia. Niektórzy autorzy podkreślają, że znaczny odsetek chorych na cukrzycę typu 2 w wieku podeszłym nie rozpoznaje niedocukrzenia, wobec tego częstość występowania hipoglikemii w tej grupie może być niedoszacowana [34].

Do występowania hipoglikemii u osób z cukrzycą typu 2 może się przyczyniać stosowanie doustnych leków przeciwcukrzycowych, które zwiększają wydzielanie insuliny (pochodne sulfonilomocznika lub glinidy), lub kojarzenie wspomnianych leków z insuliną.

| 4.2.1 |

Hipoglikemie u osób leczonych insuliną

W obserwacji ze Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej wśród osób z cukrzycą typu 2 leczonych insuliną ciężkie hipoglikemie obserwowano u 0,02% chorych w ciągu roku, natomiast inne hipoglikemie – u 16,5% chorych w ciągu roku leczenia [35].

Donnelly i wsp. wśród chorych na cukrzycę typu 2, u których stosowano insulinę protaminowo-cynkową, obserwowali u 0,35% chorych w ciągu roku ciężkie hipoglikemie, a inne niż ciężkie hipoglikemie – u 16,37% chorych leczonych w ciągu roku [30].

Rosenstock i wsp. wśród osób z cukrzycą typu 2, u których stosowano insulinę glarginę, nie obserwowali ciężkich hipoglikemii. Inne niż ciężkie hipoglikemie obserwowano u 6,2% chorych w ciągu roku [36].

W innych badaniach Rosenstock i wsp. obserwowali chorych na cukrzycę typu 2, u których stosowano insulinę detemir, i również nie rejestrowali ciężkich hipoglikemii. Inne niż ciężkie hipoglikemie obserwowano u 5,8% chorych w ciągu roku leczenia [37].

W badaniu UKPDS (UK Prospective Diabetes Study) wśród osób z cukrzycą typu 2, u których stosowano insuliny ludzkie, ciężkie